

రామాలయంలో మీటింగు

(కథానిక)

రామాలయం గుడిదగ్గర మీటింగు జరుగుతుందని ప్రారంభం తెలిసిపోయింది. కారణం దానికి కావలసిన ఏర్పాట్లన్నీ మూడురోజుల్నుంచి సుబ్బారెడ్డిగారు దగ్గరవుండి చేయిస్తున్నారు. పంద ఎకరాల పొలంను మోతుబరిరైతు, వేలకువేలు చక్రవర్తికి తిప్పిస్తున్న వ్యాపారి, వూట్లో ఎవరొచ్చినా, ఏపని చెయ్యవలసి వచ్చినా తనకు తెలియకుండా, తమచెయ్యి లేకుండా చెయ్యటానికి వీలు లేవంతగా పరిస్థితున్న మార్చగలిగిన రాజకీయ దురంధుడు అయిన రెడ్డిగారు స్వయంగా దగ్గరుండి విసుగు-విరామం లేకుండా, దమ్మిడి ఖర్చు లేకుండా రైతుల్తో పాలేరుల్తో పనిచేయిస్తున్నాడు. రామాలయారి గుడిమందిలో రెండువేల మంది సులువుగా కూర్చోటానికి వీలుగా ఉండేట్లు సేలంతా చదుచుచేయించి రోజూ సిగ్గు చల్లిస్తున్నాడు. సింహద్వారాన్నే స్త్రీజాగా తయారుచేసి రంగకాయతాల్లో రకరకాల హంగులు కూర్చాడు. ఆ వున్న స్థలంలోనే అడవాళ్లకు వేరుగా వుండేట్లు స్థలం మధ్యకు వెదురుం కట్టించాడు. ఆరోజూ... మీటింగవుతున్న రోజు ఎక్కణ్ణించో రెండు బస్తాల మామిడాకు తెప్పించి, వేయించిన పందిళ్ల నిండా తోరణాలు కట్టించాడు. వేదిక ఎంతో అందంగా అలంకరించాడు. ఎందుకయినా మంచి దనో ఏమో గతప్పి కల కోసం తయారుచేయించిన పోస్టర్లు అక్కడక్కడ స్థంబాలకి కట్టించాడు. గాంధీ, నెహ్రూ, వల్లభాయివంటలు మొదలయిన ప్రముఖ కాంగ్రెసు నాయకుల ఫోటోల్లో అలంకరించాడు. ప్రక్కన కట్టినకర్ణెస్తు కూడా శుభ ఖర్చు... తమ యిట్లో ఎప్పుడూ ప్రక్కకుకూడా ఉపయోగించని అతిముతక ఖర్చు దోవతి కట్టుకున్నాడు. లాల్మీ, నాయకునికో హంగుకదా! అందుకుని ఒక లాల్మీ వేసుకున్నాడు. సెట్టిన బ్రేడుమార్కు కాంగ్రెసు బుర్రా,

మోసాల చరఖావుంది. కాని రెడ్డిగారి టోపీ చూసిన పేదలు యీసారి యీ టోపీ ఆయన ఎవరి కేస్తా డోనని బెదురు బెదురుగానే చూస్తున్నారు. అంకెలు తెలియకపోయినా, యింగ్లిషు అంకెల్లోవున్న రిప్టువాచీ అతినాజూకుగా ఆధునిక వడ్డలిలో చేతికి తగిలించాడు. ఎవరైనా చదువుకున్న కొంటెపిల్లలు రెడ్డిగార్ని చూసి "టైం ఎంతయిందండీ!" అని అడిగితే "మాచుకోండి" అని అతిఘరానాగా వాచి చూపించేవాడు. రెడ్డిగారు యీ హడావిడంతా నాల్గు రోజుల్నుంచి చూస్తున్న ప్రజలకు జరుగజోయే మీటింగును గురించి ఏదో అలోచించ సాగారు. ఇంతఖర్చుతో తయారువుతున్న ఆ వేదిక చూస్తుంటే "మీటింగుకోసం, వేదిక పగయిరాల తయారీ" కోసం అంటూ ప్రతిరైతునుండి శిస్తుతోపాటుగా ఎకరానికి ఏరెండు రూపాయిలో వసూలుచేసి ఖర్చుపెట్టిన వందో, రెండు వందలో, పోను మిగిలిన రెండు, మూడువేలూ తన ధర్మఖాతాలో జమచేసుకునే రెడ్డిగారి యీ హంగామా అంతా చూసి పేదరైతులు గజగజూడిపోతున్నారు.

మొన్న మొన్ననే సాముదాయక ప్రణాళికల ద్వారా యీ గ్రామానికికూడా ఒక రేడియో తెప్పించి, రేడియోకు ప్రభుత్వానికి చెప్పించవలసింది నాలుగోవంతయితే, రేడియో ఖరీదంతా వసూలుచేసిన సంగతి యింకా పాతబడనేలేదు. మొన్న మొన్ననే ప్రభుత్వం క్రొత్తగా తెరిచిన ప్రాథమిక పాఠశాల తెరిపించింది కూడా తానేనని ఎన్నో గొప్పలు చెప్పుకున్నారు. ఏదో ఒక సందర్భంలో యువజన సంఘం మీటింగులో ఆ పూరివాడే అయిన బస్తీలో చదువుకుంటున్న శేఖరం అసలు సంగతి అయటపట్టేదాకా సుబ్బారెడ్డి చెప్పుతున్నది నిజమేనని నమ్మారు ఆపూరి ప్రజలంతా! సాముదాయక ప్రణాళికలంటూ అమలు

జరిపేందుకు ప్రభుత్వం వుద్యోగిని నియమించారు. కాని యీ వుద్యోగులు పూర్ణో పలుకు బడిగల్గి ఏ సుబ్బారెడ్డిలాంటి వాళ్ల చేతుల్లోనో డబ్బుంతాపెట్టి దండం పెట్టడంతో యిలాంటి దురాకృతాలు పెరుగుతున్నాయి.

వగలు మూడుగంటలయింది. ఎన్నడూలేంది ఆపూర్ణో బేండుమేళం వినిపించేసరికి సిల్లలు, పెద్దలు అంతా తయారయారు సంబరానికి. సుబ్బారెడ్డికి సిల్లలమీద ఎక్కడలేని మమత పుట్టుకొచ్చిందా రోజు—అతి చవకబారు మిఠాయిలు వంచిపెట్టాడు సిల్లలకి. ప్రజల మనసులమీద ఏమైనా కొంచెం సానుభూతి సంపాదించుకోవాలని ఏమో—పూరేగింపు కోసం తన స్వంత రెండెడబండిని ఎంతో విచిత్రంగా ఘనంగా అలంకరించాడు. పూరేగింపు సుబ్బారెడ్డి గారింటి దగ్గర్నుంచి బయలుదేరింది. పట్నంనుంచి వచ్చిన వెనకటి పడిపోయిన మంత్రిగారు బండి మీద నిల్చున్నారు. మెడంతా సుబ్బారెడ్డిగారు వేసిన పూలమాలల్తో నిండిపోయింది. ఇంకా వేసే వాళ్లు ఎవరూలేరు కాబట్టి సరిపోయింది. లేకపోలే మనిషి పూర్తిగాపూలల్లో పూడిపొయ్యేవాడేమో. “కాంగ్రెసు పార్టీకి జై” “మంత్రిగారికి జై” “కాంగ్రెసుకే మీ ఓటు” అంటూ నినాదాలిస్తూ మధ్యమధ్యలో యిదంతాచేస్తున్నది సుబ్బారెడ్డి అని తెలియజేయటానికో అన్నట్లు “సుబ్బారెడ్డికి జై” అంటున్నారు. ఊరేగింపు నడిచిజారుల్లో కొచ్చే సరికి ఎదురుగా “కమ్యూనిస్టుపార్టీ జిందాబాద్” అంటూ సిల్లలగుంపాకటొచ్చింది, సుబ్బారెడ్డిగారు కంపంపెత్తిపోయారు. ప్రక్కనున్న తొత్తుల్ని చదామడా తిట్టాడు. “అయ్యయ్యో! తన పరువు ప్రతిష్ఠ. పట్నంనుంచి వచ్చిన పెద్దమనిషిముందు తీసేసారే!” అంటూ హృదయం మండుతూంది. కన్ను మీటాడు. కర్రలు నాట్యం చేసాయి అమాయకులయిన నిర్దోషులయిన సిల్లలపిప్పమీద. అమ్మ బాబోయ్! అంటూ చెదరిపోయారుసిల్లలు-మానుకో నాతడాఖా అన్నట్లు సుబ్బారెడ్డిగారు బుర్ర మీసాలాకసారి మెలిపేసి వింతగా చూశాడు.

ఊరేగింపు రాములవారి గుడిదగ్గర చేరింది. వచ్చిన నాయకులకి అనుచరులు సిగ్గెళ్ల చారబోసి దణ్ణంపెట్టారు. రెడ్డిగారు మందపాటు చేశారు. నాయకమ్మయ్యడు వేదికమీద కూర్చున్నాడు

తీవీగా! ఇద్దరు భక్తులు వింజామరలు వీస్తున్నారు. నాయకుడు అలసిపోయాడో ఏమో అప్పడే “పస్ క్రమ్” వచ్చింది. అతిసులువుగా చప్పరిస్తూ కూర్చున్నాడు వచ్చిన నాయకుడు—

మైతులుకూడా ఏర్పాటు చేసారు, ఎప్పటి నుంచో అనుకుంటున్నాడు సుబ్బారెడ్డి ఏదైనా సభలో మాట్లాడాని. కాని పూర్ణోవున్న పంచాయతీ బోర్డు ప్రెసిడెంటు తనయికూడా, ఎన్నడూ ఒక్క మీటింగుకూడా (సభ్యులతో) వెట్టేందుకు అవసరం వట్టలేదు. వసూళ్లేకాని, చెయ్యాలనుకున్న, చెయ్యదలచుకున్న పనులేమీ లేవు కాబట్టి పంచాయతీ బోర్డు సమావేశము దేనికి? — వచ్చిన యీ సదవకాశా న్నయినా జార విడవకుండా వచ్చిన నాయకుణ్ణి ప్రజలకు పరిచయం చేద్దామనుకున్నాడు. ఆ నాయకుని పేరు ఫలానా అని తెలుసుకుని కాని అతనిని గురించి వివరాలేమీ తెలియని తను ఏమని, ఏలా పరిచయం చెయ్యగలడు?, అందుకనే మాటలు తడబడుతూనే మొదలు పెట్టాడు. “ఆర్యులారా! అమ్మలారా! అయ్యలారా!” అంటూ... అంతకు తప్పితే ఎలా సంబోధించాలా అర్థమయింది కాదు. ఈ పరిచయ వాక్యాలు పుకటంలో ప్రజలు కని పెట్టేశారు రెడ్డిగారి గొప్పంతాను... వీరు... మన ముందున్న యీ కాంగ్రెసు నాయకులు మన జిల్లాలోనే పుట్టారు... సభలో ఎవరో “వారి దసలు మన జిల్లా కాదండీ!” కేకపెట్టారు.

“అవును” నాది కృష్ణాజిల్లా... అంటూ నాయకులు చెప్పటంతో సుబ్బారెడ్డిగారు తప్పుకోక తప్పిందికాదు...

అదే... అదే... కృష్ణజిల్లా...వీరిస్థానం... అమరావతి...

“అమరావతి” కృష్ణజిల్లాకాదండీ! రెడ్డిగారు! అంటూ ఎవరో కుర్రాడు కేకవేశాడు వెనకనించి. ఇక ఏమి చెప్పేందుకు తోచటంలేదు- వర్ణంతా చెమట పట్టింది. గజగజా పణకుతున్నార రెడ్డి గారు... ఎందుకు లేచాసురా దేముడా! తెలియని వాణ్ణి తెలియనట్టుండక...అని బాధపడ్డానే ఏమి చెప్పాలా తోచక ప్రక్కనేవున్న కుర్చీలో చలికిలబడ్డాడు—ప్రజలంతా గొల్లమన్నారు...

“సై లెన్సు” అంటూ రెడ్డిగారు ఆసుచరులు కేక లేస్తున్నారు నాలుగు ప్రక్కల్నించి... యిక ఏమీ లాభంలేదనుకున్నారు వచ్చిన నాయకులు లేచినుంచున్నారు. సభలో అంతా చప్పట్లు కొట్టారు. కొద్ది సేపట్లోనే సద్దుకుంది గోలంతా. మాజీ మంత్రి గారు మొదలెట్టారు ఉపన్యాసం...

“సోదరులారా! ఈరోజు పెద్దపండగ రోజునే చెప్పాలి. సుబ్బా రెడ్డిగారికి నాకు ఎన్నో సంశ్న రాలనుచీ స్నేహం...

అంటుంటే సభలో కలకలం—“యిద్దరూ ఒకటే తరగతికి చెందినవాళ్లు లావుదిరా! పేదల్ని ముంచటంలానూ. పేదలకొంపలు కూల్చటంలానూ... అదుగో ఆ వేషపె చెబుతుంది ఎంత తియ్యగా సంసారాల్ని కూలుస్తాడో!” అంటూ గుసగుసలు...

“సోదరులారా! నేను చెప్పేది శ్రద్ధగా వినాలి. నిశ్శబ్దంగా! ... ఈ రోజు నేను మీ ముందు నిల్చిని మాట్లాడ గలుగుతున్నా నంటే నేనెంతో గర్వపడుతున్నాను. కారణం మీరంతా కాంగ్రెసు పార్టీపై చూపించిన ఆదరాభిమానాలే... అందు లోనూ ప్రజలు కమ్యూనిస్టు లన్నట్లు పిచ్చివాళ్లు కాదు... వాళ్లకు తెలుసు ఏపార్టీకి ఓటివ్వాలో చాళ్లకు ఏపార్టీ ప్రతి విషయంలోనూ సహాయ పడేవో! అందులోను వాళ్ల పార్టీ అయిన కాంగ్రెసు పార్టీని వాళ్లు మరచిపోతారని ఎవరయినా అనుకుంటే అది తప్పే అవుతుంది.”

“అవును మాకు తెలుసు ఎవరికి వోటివ్వాలో! బుర్రఖాలెవరివో నిజాయితీ అయిన ఆభివృద్ధి ప్రణాళిక లెవరివో! ఎవరి స్వంతజేబులు నింపుకుంటున్నారో! ఎవరికి వోటివ్వాలోకూడా” అన్నాడు చంద్రం నిల్చిని...

“అవునయ్యా! అదే నేనూ అంటున్నాను. కాంగ్రెసు పార్టీని గురించి మీకు యింత బాగా తెలిస్తే సుబ్బా రెడ్డిగారు నిజంగా ఆభినందనీయలు” అంటుంటే సుబ్బా రెడ్డి ముఖంలో హుందాయయిన హాసరేఖ తొంగిచూసింది.

“అవును నిజంగా ఆభినందించాలిసినదే—కాంగ్రెసుకు పర్యాయంగా ప్రతిపనిలోనూ, ప్రతివిషయంలోనూ ప్రవర్తిస్తూ కాంగ్రెసుంటే ఏమిటిో మాకు తెలుసుకునే అవకాశం యిచ్చాడు. కాంగ్రెసు

వాళ్ళు ప్రజల్నిలా మోసపుచ్చగలరో ప్రజల్నించి డబ్బెలా పీడించి వసూలుచేయగలరో నిరూపించారు. ప్రస్తుతం మాకు బాగా తెలుసు కాంగ్రెసు పార్టీ అంటే ఏమిటిో!” అంది మరోకంతం.

“సోదరులారా! చూశారా! కమ్యూనిస్టులు అసలు సంగతులు వివకుండా చేయాలని ఎట్లా ఆల్టరి చేస్తున్నారో! అందుకే యిలాంటి ప్రజా వ్యతిరేకుని మాటిమాటికీ సమ్మెలు అరాచకం రెచ్చగొట్టి పేదల్లో నాటకమాడే, పరాచికాలాడే యీ “కామ్రేడ్స్”ని నమ్మకండి. ఎంతో కాలం నుంచి వున్న సంస్థ... గాంధీతాత, తిలక్ లు స్థాపించిన సంస్థ... ఈ రోజు ప్రజలూజీ యింతటి అంతర్జాతీయ కీర్తిని గడిస్తున్నాడంటే దానికి కారణం “కాంగ్రెసు సంస్థ” అందువల్ల మీరంతా యీ సాని మీ వోటును కాంగ్రెసుకే యివ్వవలసి నదిగా ప్రార్థిస్తున్నాను” అంటూ మేజువాణి నమస్కారబాణం ఒకటి విసిరారు.

అవును ముంజేతి కంకణం చూచుకునేందుకు కూడా అడ్డంకాలా! మాకు పూర్తిగా తెలుసు ఓటేవరి కివ్వాలో... మాకెవరు అండో!... మాకెవరు అన్నివిధాలా సహాయం చేస్తారో... మే మూహించుకోగలం... మీరు ప్రజలకోసం ఇన్ని ఘనకార్యాలు చేస్తున్నారుంటున్నారకదా! ఎందుకండి మూణ్ణాళ్ళ ముచ్చటగా మారింది మీ ప్రభుత్వం... ఈరోజు ఏన్నడూ లేంది మా ఊరంటూ ఒకటుందని కూడా తెలియని మీకు, ఓట్లకోసం మే మవసరమొచ్చామని తెలుసుకోవటం తోటే అర్థమవుతుంది. మా ఓటుకెంత విలువవుందో!... అందువల్ల మా బ్రతుకులు ఏమయినా, మేమేమయినా, మారోసం పాటుపడే వారినే గెలిపిస్తాం.. ప్రజలు మీరనుకున్నంత గొట్టెలు కాదునుండీ! అంటూ గొడవచేసుకుంటూ లేచిపోయారు ప్రజలంతా...

“మంచి-చెడూ తెలియనిమూర్ఖులు” అన్నారు మాజీమంత్రి పుంగవుల.

‘రాజకీయాలంటే- తెలియని రాడ్డీలు’ అన్నారు సుబ్బా రెడ్డిగారు.

“అంతా గొడవగా కణ్ణోలంగాఉంది... రాజకీయాలకు దూరంగావుండి సన్మనీస్తే బాగుండేటట్లుంది” అన్నాడో ప్రజాసోషలిస్టు... ★